

GÖTZ JÁNOS, DR.

1915. január 27. Hercegkút, Zemplén vármegye – 1975. június 15. Budapest

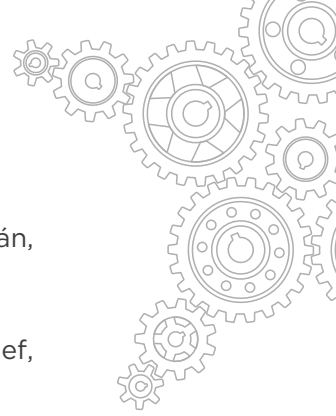
1934-ben a Sárospataki Református Gimnáziumban érettségizett, 1941-ben a Pázmány Péter Tudományegyetem jog- és államtudományi karán szerzett oklevelet. 1943. áprilisban lépett igazságügyi szolgálatba, a Pestvidéki Járásbíróságon joggyakornok, 1943. decembertől a Pestvidéki Törvényszéken aljegyző volt. 1939-től többször behívták katonai szolgálatra. 1945. márciusban Mosonszentmiklóson szovjet hadifogságba esett, 1947. június végén érkezett haza a Szovjetunióból. 1948. februárban belépett a Szociáldemokrata Pártba. 1948. júniusban átvették a Magyar Dolgozók Pártjába, majd tagrevíziókor visszaminősítették tagjelöltnek; 1951-ben lett teljes jogú párttag.

1947. szeptembertől a Pestvidéki Törvényszéken dolgozott aljegyzőként, majd titkárként. Az egységes bírói és ügyvédi vizsgát 1949. február 28-án tette le. A Pestvidéki Államügyészségen kezdte államügyészi pályáját 1949. október 11-én (állását hat nappal később foglalta el). 1951. július 20-tól a Budapesti Államügyészségen dolgozott államügyészként. 1952. augusztus 21. és december 5. között Veszprémben megbízottként a megyei ügyészséget irányította. 1953. februárban berendelték az Igazságügyminisztériumba, ahol 1953. április 23-tól a büntetőjogi és ügyészi osztályt vezette. 1953. szeptember 19.-1957. január 31. között a legfőbb ügyész helyettese volt. Egy 1962-es irat szerint „az ellenforradalom ideje alatt becsületesen helytállt, az ellenforradalom felszámolásában tevékenyen részt vett.” 1956. novemberben csatlakozott a Magyar Szocialista Munkáspárthoz.

1957. február 1-jével Budapest Főváros Ügyészsége (később Fővárosi Főügyészség) élére állították. Főügyészi kinevezése az indoklás szerint azért vált szükségessé, mert a „Fővárosi Ügyészség az ellenforradalmat követően teljesen szétzilált állapotban képzett és erélyes vezetőt igényelt.” Az „ellenforradalmat közvetlen követő időszakban [...] jelentős érdemeket szerzett a főváros törvényességi helyzetének helyreállításában, a konszolidált viszonyok megteremtésében” – áll 1974. évi kitüntetési javaslatában.

1962 augusztusában felmerült, hogy a Fővárosi Bíróság elnöke legyen, de ez nem következett be. 1975. február 1-jén felmentették a munkavégzés alól. 1975. július 15-ével vonult volna nyugdíjba, de felmondási ideje alatt elhunyt.

Az 1956-os forradalom után meghatározó szerepe volt a fővárosban a kádári megtorlás ügyészi tevékenységének irányításában. Számos olyan vádiraton szerepel a neve aláíróként, amely ügyben később végrehajtott halálos ítélet született. A büntetőperek – a teljesség igénye nélkül – a másodfokú ítélet kihirdetésének dátumával és a kivégzettek nevével a következők:

- Somlay István (1957. április 25.);
- Folly Gábor és társai (1957. május 10.: Folly Gábor);
- Balázs Géza és társai (1957. július 17.: Balázs Géza, G. Tóth László, Szász Zoltán, Lengyel László, Komjáti Ferenc, Sikó Dezső, Nagy Zoltán)
- Palotás József és társai (1958. március 11.: Palotás József, Bognár Ottó);
- Péch Géza és társai (1958. április 15.: Péch Géza, Balogh László, Gerlei József, Békési Béla);
- Klenovszky István és társai (1958. április 24.: Klenovszky István);
- Erős István és társai (1958. október 7.: Erős István);
- Géczi József (1958. november 7.);
- Csizmadi Ferenc és társai (1958. november 10.: Csizmadi Ferenc, Viskovics János);
- Garamszegi Alfréd és társai (1959. január 30.: Garamszegi Alfréd)
- Nagy József és társai (1959. február 10.: Nagy József, Szabó Lajos, Bárányi János, Ivicz György);
- Babér István (1959. február 12.);
- Wittner Mária és társai (1959. február 24.: Havrila Béláné Sticker Katalin, Kóté Sörös József, Tóth József);
- Fejes József Tibor (1959. április 7.);
- Futó János és társai (1959. október 26.: Futó János, Keller Károly, Németh József, Grosszmann Frigyes, Csermák János, Magori Mária, Barabás Tibor, Csányi Sándor, Kondorosi Imre, Szivák István, Krausz Gyula);
- Szabó János (1960. február 29.).

KITÜNTETÉSEI

Erdélyi Emlékérem (1943)
Tűzkereszt I. fokozata (1944)
Szocialista Munkáért Érdemérem (1953. április 4.)
Szocialista Munkáért Érdemérem (1958. november 19.)
Munka Érdemrend ezüst fokozata (1963. augusztus 17.)
Az Ügyészség Kiváló Dolgozója (1969. május 11.)
Munka Érdemrend arany fokozata (1975. január 31.)

FORRÁSOK, IRODALOM

Legfőbb Ügyészség Irattára X. 310, G-78.
Zinner Tibor et al. [Kahler Frigyes, Koczka Éva, Pálvölgyi Ferenc, Tóth Béla]: *Megfogyva és megtörve. Évtizedek és tizedelések a jogászvilágban, 1918–1962*. Magyar Hivatalos Közlönykiadó, Budapest, 2005. 518., 526., 565.